

Brusel 10. září 2020
(OR. en)

10678/20

FISC 179
ECOFIN 791

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel:	Ilze JUHANSONE, generální tajemnice Evropské komise
Datum přijetí:	19. srpna 2020
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie

---

Č. dok. Komise:	COM(2020) 383 final
Předmět:	ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ o provádění směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu, ve znění směrnice Rady (EU) 2017/952 ze dne 29. května 2017, kterou se mění směrnice (EU) 2016/1164, pokud jde o hybridní nesoulady s třetími zeměmi

---

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2020) 383 final.

Příloha: COM(2020) 383 final

V Bruselu dne 19.8.2020
COM(2020) 383 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o provádění směrnice Rady (EU) 2016/1164 ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu, ve znění směrnice Rady (EU) 2017/952 ze dne 29. května 2017, kterou se mění směrnice (EU) 2016/1164, pokud jde o hybridní nesoulady s třetími zeměmi

1. Úvod

Směrnice Rady (EU) 2016/1164¹ ze dne 12. července 2016, kterou se stanoví pravidla proti praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem, které mají přímý vliv na fungování vnitřního trhu, ve znění směrnice Rady (EU) 2017/952² ze dne 29. května 2017, kterou se mění směrnice (EU) 2016/1164, pokud jde o hybridní nesoulady s třetími zeměmi, (dále jen „směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem“) stanoví opatření EU k řešení nejběžnějších forem agresivního daňového plánování určením pravidel minimálních standardů, která se mají začlenit do právních předpisů všech členských států v oblasti daně z příjmů právnických osob.

Směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem zajišťuje minimální úroveň ochrany základu daně všech členských států, ucelený a jednotný postup na úrovni EU proti vyhýbání se daňovým povinnostem v rámci celého jednotného trhu a koordinované provádění některých doporučení, která vycházejí z projektu společné iniciativy Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) a skupiny G20 proti erozi základu daně a přesouvání zisku. Ve směrnici proti vyhýbání se daňovým povinnostem jsou stanovena opatření pro pět různých oblastí, která jsou členské státy povinny provést: pravidlo pro omezení odpočitatelnosti úroků, zdanění při odchodu, pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti, pravidlo pro hybridní nesoulady a obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu.

1.1. Prováděcí lhůty

Hlavní³ požadavky týkající se lhůt pro provedení směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem jsou tyto:

Opatření	Lhůta pro provedení	Datum použití
Omezení odpočitatelnosti úroků, obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu a pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti	31. prosince 2018	1. ledna 2019
Zdanění při odchodu, hybridní nesoulady (vyjma reverzních hybridních nesouladů)	31. prosince 2019	1. ledna 2020
Reverzní hybridní nesoulady (s třetími zeměmi)	31. prosince 2021	1. ledna 2022

1.2. Zpráva

Podle článku 10 směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem Komise do 9. srpna 2020 zhodnotí provádění této směrnice, a zejména ustanovení týkajících se omezení odpočitatelnosti úroků, a podá o tom zprávu Radě. Odchylně Komise do 1. ledna 2022 zhodnotí ustanovení týkající se hybridních nesouladů.

¹ Úř. věst. L 193, 19.7.2016, s. 1.

² Úř. věst. L 144, 7.6.2017, s. 1.

³ V čl. 11 odst. 6 směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem je některým členským státům povolena odchylka, pokud jde o omezení odpočitatelnosti úroků (pro podrobnosti viz oddíl 2.1); ustanovení čl. 11 odst. 4 umožňuje určitou odchylku Estonsku, pokud jde o zdanění při odchodu.

Tato zpráva představuje první fázi hodnocení dopadu směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem a poskytuje přehled o tom, jak ve všech členských státech⁴ probíhá provádění nejdříve použitelných opatření stanovených v této směrnici (omezení odpočitatelnosti úroků, obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu, pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti). Další fáze bude spočívat v předložení komplexní hodnotící zprávy o opatřeních stanovených ve směrnici proti vyhýbání se daňovým povinnostem, která bude rovněž obsahovat přehled provádění opatření stanovených v této směrnici, jež v této zprávě nejsou zahrnuta.

2. Popis opatření včetně možností a některých přístupů, které mají členské státy k dispozici

Při provádění opatření stanovených ve směrnici proti vyhýbání se daňovým povinnostem je ponechána určitá míra volby z předem určených možností. Kromě toho směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem jakožto směrnice určující minimální standardy umožňuje členským státům, aby ve vnitrostátních právních předpisech, jimiž tuto směrnici provádějí, zavedly přísnější pravidla, než stanoví samotné znění směrnice za předpokladu, že tato opatření budou v souladu se základními svobodami vnitřního trhu. V tomto oddíle je mimo jiné uveden přehled význačnějších případů, v nichž členské státy přísnější opatření ve vnitrostátních právních předpisech zavedly.

2.1. Pravidlo pro omezení odpočitatelnosti úroků

Pravidlo pro omezení odpočitatelnosti úroků (článek 4 směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem) omezuje odpočitatelnost nadměrných (čistých) výpůjčních nákladů daňového poplatníka na částku odpovídající 30 % zdanitelného zisku daňového poplatníka před úroky, zdaněním, odpisy a amortizací (dále jen „EBITDA“). Členské státy mohou kromě tohoto pravidla stanovit i cílená pravidla proti dluhovému financování uvnitř skupiny, například pravidla týkající se nízké kapitalizace.

Členské státy mohou při uplatňování pravidel, která omezují odpočitatelnost úroků, vzít v úvahu celkovou pozici všech subjektů skupiny v daném členském státě, včetně systému zdanění jednotlivých subjektů, a mohou umožnit přesun zisků nebo úrokové kapacity mezi subjekty ve skupině.

Směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem stanoví, že odchýlně od článku 4 mohou členské státy, jež mají ke dni 8. srpna 2016 zavedena vnitrostátní pravidla zaměřená na předcházení rizikům eroze základu daně a přesouvání zisku, která jsou stejně účinná jako pravidlo pro omezení odpočitatelnosti úroků stanovené v článku 4, uplatňovat zmíněná pravidla až do konce prvního úplného fiskálního roku následujícího po zveřejnění dohody mezi členy OECD, která se týká minimálního standardu ohledně akční oblasti proti erozi

---

⁴ Spojené království nebylo v době vypracování této zprávy členem EU, a proto do ní není zahrnuto provádění směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem ve Spojeném království. Spojené království bylo členem EU v době přijetí této směrnice a její ustanovení se ve Spojeném království budou používat až do konce přechodného období určeného pro vystoupení Spojeného království z EU.

základu daně a přesouvání zisku č. 4, na oficiální internetové stránce, nejdéle však do 1. ledna 2024.⁵

a) Míra odpočitatelnosti nadměrných výpůjčních nákladů ve vztahu k EBITDA

Členské státy mohou podle svého uvážení snížit hranici odpočitatelnosti na podíl menší než 30 %.

b) Použití prahové hodnoty de minimis neboli „bezpečného přístavu“, tzn. plné odpočitatelnosti nadměrných výpůjčních nákladů až do určité prahové hodnoty

Pro snížení administrativní zátěže a zátěže spojené s dodržováním uvedených pravidel, aniž by se zároveň výrazně snížila jejich účinnost, umožňuje článek 4 členským státům, aby zavedly tzv. bezpečný přístav. Výše odpočitatelných nadměrných výpůjčních nákladů pevně stanovená v rámci bezpečného přístavu může činit až 3 miliony EUR bez ohledu na hranici odpočitatelnosti založenou na poměru k EBITDA. Členské státy mohou takto stanovenou prahovou hodnotu snížit, aby zajistily vyšší ochranu svého vnitrostátního základu daně.

c) Míra odpočitatelnosti u subjektů stojících mimo skupinu

Vzhledem k tomu, že k erozi základu daně a přesouvání zisku v zásadě dochází převážně prostřednictvím nadměrně vysokých úrokových plateb mezi přidruženými subjekty, článek 4 členským státům umožňuje, aby s ohledem na omezené riziko vyhýbání se daňovým povinnostem vyňaly z oblasti působnosti pravidla pro omezení odpočitatelnosti úroků subjekty stojící mimo skupinu (tzn. subjekty, jež nepodléhají pravidlům stanovování převodních cen).

d) Výpůjční náklady vzniklé v případě úvěrů, které byly uzavřeny před 17. červnem 2016

K usnadnění přechodu na pravidlo pro omezení odpočitatelnosti úroků stanovené ve směrnici proti vyhýbání se daňovým povinnostem mohou členské státy podle článku 4 zavést ustanovení o zachování právních účinků, které by se vztahovalo na úvěry, které byly uzavřeny před výše uvedeným datem, v rozsahu, v jakém nejsou jejich podmínky následně pozměněny. V případě následné změny by se zachování právních účinků nepoužilo na žádné navýšení částky nebo prodloužení úvěru, ale zůstalo by omezeno na původní podmínky úvěru.

e) Výpůjční náklady vzniklé v případě úvěrů na financování dlouhodobých projektů v oblasti veřejné infrastruktury v Evropské unii

S ohledem na to, že mechanismy financování dlouhodobých projektů v oblasti veřejné infrastruktury představují jen malé nebo nulové riziko eroze základu daně a přesouvání zisku, mohou členské státy z oblasti působnosti pravidel pro omezení odpočitatelnosti úroků, která jsou stanovena v článku 4, vyjmout nadměrné výpůjční náklady vzniklé v případě úvěrů poskytnutých na financování těchto projektů. Tuto možnost je možné využít, pokud se provozovatel projektu, výpůjční náklady, aktiva i příjmy nachází v Unii.

---

⁵ Bližší informace jsou uvedeny v oddíle 4.3.

f) Odpočitatelnost vyšší částky v případě daňových poplatníků, kteří jsou členy konsolidované skupiny pro účely účetního výkaznictví, a to prostřednictvím:

f.1. pravidla stanovícího „výjimku vázanou na vlastní kapitál“ podle čl. 4 odst. 5 písm. a) směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem, nebo

f.2. pravidla „poměru skupiny“ podle čl. 4 odst. 5 písm. b) směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem

Pokud je daňový poplatník členem konsolidované skupiny pro účely účetního výkaznictví, může být pro účely přiznání nároku na odpočet vyšší částky nadměrných výpůjčních nákladů bráno v úvahu zadlužení celé skupiny na celosvětové úrovni. V tom případě mohou členské státy daňovému poplatníkovi udělit právo využít jeden ze dvou přístupů.

V rámci prvního přístupu mohou členské státy zavést pravidla stanovící výjimku vázanou na vlastní kapitál, kdy se pravidlo pro omezení odpočitatelnosti úroků nepoužije, jestliže daňový poplatník může prokázat, že poměr jeho vlastního kapitálu k jeho celkovým aktivům je zhruba stejný jako takový poměr na úrovni skupiny nebo vyšší.

V rámci druhého přístupu mohou členské státy daňovým poplatníkům přiznat nárok na odpočet vyšší částky nadměrných výpůjčních nákladů na základě zadlužení celé skupiny vůči třetím zemím na celosvětové úrovni.

g) Členské státy mohou stanovit pravidla buď:

g.1. pro převedení nadměrných výpůjčních nákladů, které nelze odečíst ve stávajícím zdaňovacím období, do dalších období bez časového omezení, nebo

g.2. pro převedení nadměrných výpůjčních nákladů, které nelze odečíst ve stávajícím zdaňovacím období, do dalších období bez časového omezení a zpět nejvýše o tři roky, nebo

g.3. pro převedení nadměrných výpůjčních nákladů, které nelze odečíst ve stávajícím zdaňovacím období, do dalších období bez časového omezení a pro převedení nevyužitě úrokové kapacity do dalších nejvýše pěti let

V reakci na kolísání ziskovosti daňových poplatníků mohou členské státy umožnit převedení částky neuplatněných výpůjčních nákladů nebo nevyužitě úrokové kapacity do následujících nebo minulých období. K zajištění vyšší úrovně ochrany mohou členské státy převedení do následujících nebo minulých období časově omezit.

h) Stav v oblasti finančních podniků

I když je obecně uznáváno, že na finanční podniky, tj. finanční instituce a pojišťovny, by se omezení odpočitatelnosti úroků mělo také vztahovat, uznává se rovněž, že tato dvě odvětví vykazují zvláštní rysy, které vyžadují individuálnější přístup. Jelikož diskuse v této oblasti v mezinárodním kontextu a na úrovni Evropské unie nepřinesly dostatečně konkrétní výsledky, nebylo možné stanovit ve finančním a pojišťovacím odvětví zvláštní pravidla. Za

těchto okolností mají členské státy možnost vyjmout z oblasti působnosti článku 4 některé finanční podniky regulované na úrovni EU.

2.2. Pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti

Podle *pravidla pro ovládané zahraniční společnosti* (články 7 a 8 směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem) se příjmy níže zdaněné ovládané dceřiné společnosti či stálé provozovny přiřazují její mateřské společnosti nebo jejímu ústředí. Mateřská společnost nebo ústředí jsou povinny odvést z těchto přiřazených příjmů daň ve státě, v němž jsou rezidentem, pokud je skutečná daň z příjmů právnických osob odvedená ovládaným subjektem nebo stálou provozovnou nižší než rozdíl mezi daní z příjmů právnických osob, která by byla odvedena ze stejného zisku v členském státě domácího daňového poplatníka nebo domácí mateřské společnosti, a skutečnou daní z příjmů právnických osob odvedenou dotyčným subjektem nebo stálou provozovnou ve státě, v němž má daný zisk původ.

a) Zdanění zvláštních kategorií příjmů (čl. 7 odst. 2 písm. a)) nebo zaměření na příjmy uměle odkloněné na dceřinou společnost či stálou provozovnu (čl. 7 odst. 2 písm. b))

Členské státy si mohou zvolit pravidla pro ovládané zahraniční společnosti, která se buď zaměřují na zvláštní kategorie příjmů, nebo se omezují na příjmy, jež byly uměle odkloněny na dceřinou společnost či stálou provozovnu.

V případě „možnosti A“ pravidel pro ovládané zahraniční společnosti se daňovému poplatníkovi (mateřské společnosti nebo ústředí) přiřadí některé určené kategorie nerozdělených pasivních příjmů (např. dividendy, úroky, licenční poplatky a příjmy z finančních činností) ovládané zahraniční společnosti. Příjmy spadající do „možnosti A“ se vypočítají v souladu s pravidly členského státu, v němž je daňový poplatník rezidentem, a podle účasti daňového poplatníka na dotčené ovládané zahraniční společnosti.

V případě „možnosti B“ se daňovému poplatníkovi (mateřské společnosti nebo ústředí) přiřadí nerozdělené příjmy ovládané zahraniční společnosti z operací, které nejsou skutečné a jejichž hlavním účelem bylo získání daňové výhody. Příjmy přiřazené ovládané zahraniční společnosti se vypočítají v souladu se zásadou obvyklých tržních podmínek.

b) Při uplatňování „možnosti A“ mají členské státy možnost rozšířit výjimku týkající se podstatné hospodářské činnosti na ovládané zahraniční společnosti, které jsou rezidentem třetí země, jež není smluvní stranou Dohody o EHP, nebo jsou v takové zemi umístěny

V zájmu dodržení základních svobod EU je v příslušném článku uvedena výjimka týkající se ekonomické podstaty, jejímž cílem je omezit v rámci Unie (a EHP) dopad těchto pravidel pouze na případy, kdy ovládaná zahraniční společnost nevykonává podstatnou hospodářskou činnost. Členské státy tuto výjimku mohou rozšířit na třetí země.

c) Při uplatňování „možnosti A“ mají členské státy možnost nezacházet se subjektem nebo stálou provozovnou jako s ovládanou zahraniční společností, jestliže do určených kategorií příjmů spadá nejvýše jedna třetina příjmů subjektu nebo stálé provozovny

Za účelem omezení administrativní zátěže a nákladů spojených s dodržováním pravidel mohou členské státy osvobodit některé subjekty s nízkými zisky nebo nízkou ziskovou marží, u nichž jsou rizika vyhýbání se daňovým povinnostem nižší.

d) Při uplatňování „možnosti A“ mají členské státy možnost nezacházet s finančními podniky jako s ovládanými zahraničními společnostmi, jestliže z transakcí s daňovým poplatníkem nebo jeho přidruženými podniky pochází nejvýše jedna třetina příjmů z určených kategorií

Za účelem omezení administrativní zátěže a nákladů spojených s dodržováním pravidel mohou členské státy nezacházet s některými finančními podniky regulovanými na úrovni EU jako s ovládanými zahraničními společnostmi, pokud z transakcí s daňovým poplatníkem nebo jeho přidruženými podniky pochází nejvýše jedna třetina jejich příjmů z určených kategorií. Důvodem je to, že u těchto podniků jsou rizika vyhýbání se daňovým povinnostem nižší.

e) Při uplatňování „možnosti B“ mají členské státy možnost vyjmout z oblasti působnosti pravidel subjekt nebo stálou provozovnu:

e.1. s účetním ziskem nepřesahujícím 750 tisíc EUR a s příjmy z jiných činností než obchodování nepřesahujícími 75 tisíc EUR nebo

e.2. jejichž účetní zisk nepřesahuje 10 % jejich provozních nákladů za zdaňovací období

Za účelem omezení administrativní zátěže a nákladů spojených s dodržováním pravidel mohou členské státy osvobodit některé subjekty s nízkými zisky nebo nízkou ziskovou marží, u nichž jsou rizika vyhýbání se daňovým povinnostem nižší.

f) Obecnější definice ovládané zahraniční společnosti

Členské státy mohou k definici ovládané zahraniční společnosti zvolit i obecnější přístup než ten uvedený v článku 7, například mohou snížit prahovou hodnotu v oblasti kontroly nebo použít vyšší prahovou hodnotu při srovnávání skutečně odvedené daně z příjmů právnických osob s daní z příjmů právnických osob, která by byla vyměřena v členském státě daňového poplatníka.

g) Použití bílých, šedých nebo černých seznamů

Členské státy mohou při provádění pravidel pro ovládané zahraniční společnosti ve vnitrostátním právu využívat bílé, šedé nebo černé seznamy třetích zemí, které jsou sestaveny na základě určitých kritérií uvedených ve směrnici proti vyhýbání se daňovým povinnostem a mohou zahrnovat vyšší sazby daně z příjmů právnických osob, nebo využívat bílé seznamy členských států sestavené na tomto základě.

2.3. Obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu

Obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu (článek 6 směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem) je určeno k boji proti nekalým daňovým praktikám, které neupravují jiná zvláštní ustanovení, a není jím dotčena použitelnost zvláštních pravidel proti zneužívání

daňového režimu. Podle směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem se obecná pravidla proti zneužívání daňového režimu mají uplatňovat na operace, které nejsou skutečné, neboť daňový poplatník má právo zvolit si pro své obchodní záležitosti tu nejefektivnější daňovou strukturu. Při posuzování toho, zda má určitá operace být považována za operaci skutečnou, mohou členské státy vzít v úvahu všechny platné hospodářské důvody, včetně finančních činností.

2.4. Zdanění při odchodu

Zdanění při odchodu (článek 5 směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem) zajišťuje, že pokud daňový poplatník přesune aktiva nebo své daňové rezidentství z členského státu, tento stát zdaní ekonomickou hodnotu jakéhokoli kapitálového zisku vytvořeného na jeho území, i když tento zisk nebyl v době odchodu dosud realizován. Uvedený zisk se vypočítá na základě tržní hodnoty přesunutých aktiv v době jejich odchodu (podle zásady obvyklých tržních podmínek).

V rámci Evropské unie je nezbytné řešit uplatňování zdanění při odchodu a popsat podmínky pro dodržení právních předpisů Evropské unie. V uvedených situacích mají daňoví poplatníci právo buď částku vyměřené daně při odchodu zaplatit okamžitě, nebo platbu daně odložit tak, že ji zaplatí ve splátkách rozložených do několika let. Členské státy mohou z odložené daně účtovat úroky, a existuje-li prokazatelné a reálné riziko nezaplacení, mohou požadovat, aby daňoví poplatníci jako podmínku pro odklad platby daně při odchodu poskytli jistotu.

2.5. Pravidlo pro hybridní nesoulady

Pravidlo pro hybridní nesoulady (články 9, 9a a 9b směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem, které byly zavedeny uvedenou pozměňující směrnicí) neutralizuje daňové účinky hybridních uspořádání. Hybridními nesoulady se rozumí rozdíly mezi daňovými systémy, které lze využít k dosažení: i) dvojího nezdanění; ii) dvojího odpočtu; iii) odpočtu bez zahrnutí a iv) nezdanění bez zahrnutí. Tyto nesoulady mohou následně vést k erozi základu daně.

Ve směrnici proti vyhýbání se daňovým povinnostem jsou stanovena pravidla, jejichž cílem je potlačit hybridní nesoulady vznikající mezi členskými státy EU a mezi členskými státy EU a třetími zeměmi, včetně importovaných nesouladů, reverzních hybridních nesouladů a nesouladů z daňového rezidentství.

Směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem ponechává jistou možnost volby, pokud jde o oblast působnosti odepření odpočtu v jurisdikci plátce za určitých podmínek a pokud jde o vyloučení některých hybridních nesouladů, které jsou výsledkem platby úroku přidruženému podniku v rámci finančního nástroje, z oblasti působnosti do dne 31. prosince 2022.

3. Přehled provádění

V tomto oddíle je uveden přehled toho, jak členské státy na základě daných výjimek, možností a odlišných přístupů provádějí různá opatření stanovená ve směrnici proti vyhýbání se daňovým povinnostem. Formát a odkazy použité v tomto oddíle odpovídají oddílu 2.⁶

3.1. Pravidlo pro omezení odpočitatelnosti úroků

Odkaz		
2.1.a	30 % zisku EBITDA	hranice nižší než 30 % zisku EBITDA
	22	1
2.1.b	3 miliony EUR	méně než 3 miliony EUR
	16	6
2.1.c	vynětí subjektů stojících mimo skupinu	vynětí subjektů stojících mimo skupinu neuplatněno
	9	18
2.1.d	úvěry uzavřené před 17. červnem 2016 vyňaty	úvěry uzavřené před 17. červnem 2016 nevyňaty
	9	18
2.1.e	úvěry poskytnuté na projekty v oblasti veřejné infrastruktury vyňaty	úvěry poskytnuté na projekty v oblasti veřejné infrastruktury nevyňaty
	16	11
2.1.f	zavedena výjimka vázaná na vlastní kapitál	zavedeno pravidlo „poměru skupiny“
	8	6
2.1.g	možnost g.1 s časovým omezením nebo bez něj	možnost g.3
	20	1
2.1.h	finanční podniky vyňaty	finanční podniky nevyňaty
	17	10

3.2. Pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti

⁶ Počet členských států uvedených v tabulce u jimi zvolených rozdílných možností nemusí vždy dohromady činit 27, protože některé členské státy dosud neprovedly všechna opatření stanovená ve směrnici proti vyhýbání se daňovým povinnostem. Komise navíc stále pokračuje v posuzování vnitrostátních prováděcích opatření.

Odkaz				
2.2.a	uplatněna „možnost A“		uplatněna „možnost B“	
	16		10	
2.2.b	výjimka týkající se podstatné hospodářské činnosti rozšířena na třetí země		výjimka týkající se podstatné hospodářské činnosti nerozšířena na třetí země	
	10		5	
2.2.c	výjimka založená na horní hranici ve výši jedné třetiny příjmů uplatněna		výjimka založená na horní hranici ve výši jedné třetiny příjmů neuplatněna	
	12		3	
2.2.d	výjimka pro finanční podniky založená na horní hranici ve výši jedné třetiny příjmů uplatněna		výjimka pro finanční podniky založená na horní hranici ve výši jedné třetiny příjmů neuplatněna	
	5		10	
2.2.e	výjimka založená na nízkém účetním zisku nebo nízké ziskové marži zavedena		výjimka založená na nízkém účetním zisku a nízké ziskové marži nezavedena	
	7		3	
2.2.f	obecnější definice ovládané zahraniční společnosti		obecnější definice ovládané zahraniční společnosti neuplatněna	
	17		10	
2.2.g	bílý seznam	černý seznam	bílý a černý seznam	nepoužit bílý, šedý ani černý seznam
	1	7	1	18

3.3. Obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu

Pokud jde o provádění obecného pravidla proti zneužívání daňového režimu, není nutné v tomto oddíle uvádět žádné možnosti, které mají členské státy k dispozici, či jimi zvolené zvláštní přístupy.

3.4. Zdanění při odchodu

Jak je uvedeno v oddíle 1.2, přehled o provádění zdanění při odchodu ve všech členských státech bude součástí hodnotící zprávy o směrnici proti vyhýbání se daňovým povinnostem.

3.5. Pravidlo pro hybridní nesoulady

Jak je uvedeno v oddíle 1.2, přehled o provádění pravidla pro hybridní nesoulady ve všech členských státech bude součástí hodnotící zprávy o směrnici proti vyhýbání se daňovým povinnostem.

4. Úplnost a soulad provádění směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem členskými státy

4.1. Opatření, kterými Komise hodlá zajistit včasné a řádné provedení směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem členskými státy

Jak bylo v roce 2016 oznámeno ve sdělení Komise „Právo EU: lepší výsledky díky lepšímu uplatňování“⁷, Komise přijímá různá opatření k zajištění řádného uplatňování práva EU

⁷ Úř. věst. C 18, 19.1.2017, s. 10.

členskými státy. K těmto opatřením patří i) dialog s členskými státy a pomoc členským státům při budování jejich kapacit a ii) vedení formálních řízení o nesplnění povinnosti při porušení práva EU. Aby Komise zajistila řádné provedení a uplatňování první směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem členskými státy, přijala oba zmíněné druhy opatření. Komise má povinnost ověřit oznámení ve **dvou krocích**: i) ověřit **úplnost** oznámení a ii) ověřit **soulad** oznámených opatření s příslušnými směrnicemi.

4.2. Opatření přijatá v oblasti „budování kapacit“ před koncem lhůty pro provedení směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem

V roce 2018 Komise uspořádala seminář pro delegáty členských států s cílem prodiskutovat právní otázky, které vyvstaly během přípravy prováděcích právních předpisů. K otázkám, které předem zaslaly členské státy, se vyjádřili odborníci Komise.

4.3. Kontroly provádění a řízení o nesplnění povinnosti v případě neoznámení vnitrostátních prováděcích opatření či v případě nevhodného provádění směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem

Členské státy musí ve lhůtách stanovených ve směrnici oznámit vnitrostátní prováděcí opatření (termín 31. prosince 2018 se týká oznámení tří opatření: omezení odpočitatelnosti úroků, obecného pravidla proti zneužívání daňového režimu a pravidla pro ovládané zahraniční společnosti).

V případě neoznámení prováděcích právních předpisů Komise zahájí řízení o nesplnění povinnosti *ex officio* ve věci nesdělení nezbytných opatření (krátce po uplynutí lhůty pro oznámení stanovené v příslušných směrnících). Bylo zahájeno dvanáct takových řízení (deset v lednu 2019⁸ a další dvě v červenci 2019⁹).

Povinnost přijmout a oznámit prováděcí opatření dosud zcela nesplnily čtyři členské státy.¹⁰ Osm řízení o nesplnění povinnosti bylo ukončeno, neboť dotčené členské státy tuto povinnost splnily.¹¹

---

⁸ Výzvy byly zaslány těmto státům: Belgie, Kypr, Česká republika, Dánsko, Řecko, Španělsko, Francie, Lotyšsko, Portugalsko a Spojené království a poté bylo v červenci 2019 Dánsku zasláno odůvodněné stanovisko (viz tisková zpráva Evropské komise INF/19/4251 ze dne 25. července 2019, bod 13 – https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/inf_19_4251).

⁹ Výzvy byly zaslány Rakousku a Irsku. Obě řízení se týkají nesdělení vnitrostátních prováděcích opatření k článku 4 směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem (opatření k omezení odpočitatelnosti úroků). Poté byla v listopadu 2019 těmto státům zaslána odůvodněná stanoviska (viz tisková zpráva Evropské komise INF/19/6304 ze dne 27. listopadu 2019, bod 8 – https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/inf_19_6304). Oba státy neoznámily žádná opatření, přestože Komise jejich ustanovení týkající se omezení odpočitatelnosti úroků, která byla používána před přijetím směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem, neshledala „stejně účinnými“ – viz sdělení Komise „Opatření, která lze považovat za stejně účinná jako článek 4 směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem“, Úř. věst. C 441,7. 12. 2018, s. 1.

¹⁰ Rakousko, Dánsko, Španělsko a Irsko.

¹¹ V červenci 2019 byla ukončena řízení proti Belgii, Kypru, Česku, Francii, Řecku, Portugalsku a Spojenému království (viz tisková zpráva Evropské komise INF/19/4251 ze dne 25. července 2019, bod 13 – https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/inf_19_4251) a v říjnu 2019 bylo ukončeno řízení proti Lotyšsku (k tomuto rozhodnutí nebyla vydána žádná tisková zpráva).

Komise dále zahájila řízení ve věci nesplnění povinnosti proti členským státům, které neoznámily vnitrostátní prováděcí opatření týkající se zdanění při odchodu¹² a hybridních nesouladů¹³, jež měla být provedena do 31. prosince 2019.

---

¹² Výzvy byly zaslány těmto státům: Německo, Řecko, Lotyšsko, Portugalsko, Rumunsko a Španělsko.

¹³ Výzvy byly zaslány těmto státům: Kypr, Německo, Řecko, Lotyšsko, Polsko, Rumunsko a Španělsko.

4.4. Současný stav kontrol provádění

Tabulka s údaji o stavu kontrol provádění směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem – srpen 2020¹⁴:

Směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem:	Omezení odpočitatelnosti úroků, obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu a pravidlo pro ovládané zahraniční společnosti		Zdanění při odchodu		Hybridní nesoulady (první lhůta)	
	Kontroly úplnosti	Kontroly souladu	Kontroly úplnosti	Kontroly souladu	Kontroly úplnosti	Kontroly souladu
<i>Členský stát</i>						
Belgie	OK	ŘNP				
Bulharsko	OK					
Česká republika	OK					
Dánsko	ŘNP					
Německo			ŘNP		ŘNP	
Estonsko	OK					
Irsko	ŘNP					
Řecko	OK	OK	ŘNP		ŘNP	
Španělsko	ŘNP		ŘNP		ŘNP	
Francie	OK	OK				
Chorvatsko						
Itálie	OK					
Kypr	OK				ŘNP	
Lotyšsko	OK	OK	ŘNP		ŘNP	
Litva	OK	OK				
Lucembursko	OK	ŘNP				
Maďarsko						
Malta	OK	OK				
Nizozemsko						
Rakousko	ŘNP		OK	OK		
Polsko	OK	OK			ŘNP	
Portugalsko	OK	ŘNP	ŘNP			
Rumunsko	OK		ŘNP		OK	OK
Slovinsko	OK	OK				
Slovensko	OK	OK				
Finsko	OK	OK	OK	OK		
Švédsko	OK	OK	OK	OK		

5. Další činnost

Tato zpráva představuje první fázi hodnocení dopadu směrnice proti vyhýbání se daňovým povinnostem a poskytuje přehled o tom, jak ve všech členských státech probíhá provádění nejdříve použitelných opatření stanovených v této směrnici. Očekává se, že pokud možno do dne 1. ledna 2022 bude uveřejněna komplexní hodnotící zpráva o opatřeních stanovených v této směrnici. Doba vyhotovení komplexní hodnotící zprávy však bude do určité míry záviset na potřebě revidovat směrnici proti vyhýbání se daňovým povinnostem podle toho,

¹⁴ Význam zkratk použitých v tabulce: „OK“ – kontroly úplnosti/souladu dokončeny; „ŘNP“ – probíhá řízení o nesplnění povinnosti; prázdné políčko značí probíhající posuzování.

jak se na úrovni EU či na jiné mezinárodní úrovni budou vyvíjet diskuze o tom, jak zabránit praktikám vyhýbání se daňovým povinnostem právnických osob.